

Velike
duhovne vaje
v vsakdanjem življenju
2025–2026

Dati prostor Bogu

1. DEL

**Velike
duhovne vaje
v vsakdanjem življenju
2025–2026**

*Dati
prostor
Bogu*

Uvod

V škofiji St. Gallen so leta 2021 prvič pripravili velike duhovne vaje v vsakdanjem življenju. Čeprav so bile zasnovane kot majhen projekt, so presenetljivo dosegle širok krog ljudi.

Ta izkušnja je bila povod za načrtovanje in pripravo velikih duhovnih vaj v vsakdanjem življenju 2025–2026, ki potekajo v obliki ekumenskega projekta. Z njimi želimo prispevati k duhovnemu razvoju Cerkve.

Knjigo »Gott einen Ort sichern« (Dati prostor Bogu) so zasnovale Hildegard Aepli (duhovna svetovalka škofije St. Gallen), Mirjam Wey (reformirana pastorica, Bern) in Annette Schleinzer (strokovnjakinja za spise Madeleine Delbrêl).

Besedila duhovnih vaj temeljijo na evangelijih cerkvenega leta, rdečo nit pa predstavljajo besedila Madeleine Delbrêl (1904–1964), ženske, ki ima pomembno vlogo pri oblikovanju prihodnosti Cerkve.

Madeleine je vse življenje strastno ljubila ples. Zato ni presenetljivo, da razmišlja, kako bi lahko svojo ljubezen do plesa povezala z vero v Boga.

Nekega večera – na francoski nacionalni praznik – sedi pri oknu in opazuje, kako se veliko razposajenih ljudi odpravlja na ples. Drugi pa namesto tega molijo večerno molitev. Da, si reče, seveda so vedno obstajali pobožni ljudje, ki niso radi plesali.

A obstajajo tudi svetniki, ki niso mogli drugače, kot da so plesali, da bi izrazili svoje veselje v Bogu: Terezija Avilska, Janez od Križa in Frančišek Asiški.

V svoji pesmi Ples poslušnosti piše:

*»Če bi imeli resnično veselje v tebi, o Gospod,
se ne bi mogli upreti potrebi po plesu,
ki se širi po svetu,
in bi lahko celo uganili,
kateri ples si si želel,
če bi se prepustili korakom tvoje Previdnosti.
Ker verjamem, da imaš dovolj ljudi,
ki nenehno govorijo,
da ti služijo – z izrazom vojakov,
da te poznajo – z držo profesorjev,
da pridejo do tebe – po športnih pravilih,
in da te ljubijo, kot se ljubi doma.
Nekega dne, ko se je v tebi vzbudila želja po nečem drugem,
si našel svetega Frančiška
in iz njega naredil Božjega norca.
Naša naloga je, da ti pustimo, da nas najdeš,
da bomo postali veseli ljudje, ki svoje življenje plešejo s teboj.«
(Živel si 75f.).*

Življenje plesati z Bogom. Zaupati se njegovim rokam, ne glede na to, kaj pride. Ujeti ritem glasbe njegovega Duha. Biti breztežen. Ostati v gibanju. Svojo lastno bivanje, celo svojo življenjsko pot razumeti kot »ples poslušnosti«, v katerem imajo svoje mesto tudi temna in težka obdobja.

In vse to sredi vsakdanjega življenja z vsemi njegovimi izzivi. To je tisto, kar je značilno za duhovnost Madeleine Delbrêl. Njeno življenje ni bilo vedno lahko, vendar je v njem prevladovala melodija veselja v Bogu. In prepričana je bila, da tudi Bog uživa v tem našem plesu.

Velike duhovne vaje v vsakdanjem življenju nagovarjajo vse, ki se želijo za pol leta, od 17. novembra 2025 do binkošti, 24. maja 2026, odpraviti na osebno pot molitve in se v tem času mesečno srečujejo v skupini, v kateri si izmenjajo svoje izkušnje in se medsebojno spodbujajo.

Izziv duhovnih vaj v vsakdanjem življenju je v tem, da si vsak dan vzamemo čas za kratko molitev.

Izkušnje kažejo, da je velike duhovne vaje mogoče opraviti, če nekdo od teh vaj resnično nekaj pričakuje. Zato je najpomembnejša odločitev za duhovne vaje in odgovor na vprašanje: Ali si lahko petkrat na teden rezerviram čas za molitev in kratek pregled dneva?

Za čas duhovnih vaj je zelo koristno imeti spremljevalca ali spremljevalko, s katerim ali katero se enkrat na mesec srečate. Če ne najdete spremljevalca, ki bi mu ali ji zaupali, priporočamo naslednje možnosti: dva udeleženca ali majhna skupina se redno srečuje, da si med seboj povedo, kako molitev doživljajo. Pomembno je, da gre za izmenjavo izkušenj, za tiste, ki to želijo. V nadaljevanju podajamo nekaj spodbud, da bodo pogovori v paru ali v skupini uspešni.

Cilj teh velikih duhovnih vaj niso same vaje, temveč da naše vsakdanje življenje vedno bolj postaja molitev, celo ples v Božjih rokah. Vsakdanje življenje z njegovimi srečanji, dejavnostmi, dogodki, trpljenjem in veseljem postane prostor, ki ga želimo dati Bogu.

Čas za dnevno molitev

1. Najdem čas za molitev in se ga držim

Pomembno je, da si vsak dan ob določeni uri vzamem čas za molitev. To naj bo čas, ko to okoliščine najbolj dopuščajo. Stalen čas molitve nas podpira pri molitvi in nam pomaga vztrajati.

2. Najdem svoj kraj in način molitve

Pomembno je najti kraj, kjer me nihče ne moti in se počutim dobro. To je lahko:

- soba, v kateri se umirim;
- urejen prostor, ki mi pomaga pri zbranosti: slika, križ, sveča, cvetlica ...
- stol in način sedenja, ki mi pomaga, da sem sproščen, odprt in buden.

3. Skrbim za zbranost pri molitvi

- odložim oz. izklopim telefon;
- odločim se, da se na klice v tem času ne bom oglašal;
- z domačimi oz. sostanovalci se dogovorim, da me v tem času ne bodo motili;
- pripravim si zvezek in svinčnik, v katerega si lahko svoje vtise ob molitvi tudi zapišem.

Molitev ljubeče pozornosti - kratek pregled dneva

*Umirim se. Občutim svoj dih.
Postavim se v Božjo prisotnost.
Prosim Boga za iskren pogled.
Pogledam na današnji dan.
Ostanem tam, kjer me nagovarja.
Zahvalim se za vse, kar je bilo dobro.
Prosim za odpuščanje za vse, kar je bilo slabo.
Svoje načrte za jutri zaupam Bogu.
Zmolim očenaš.*

Kako molim

- Prižgem svečko, naredim znamenje križa ...
- Zavem se svojega razpoloženja, svojih misli, telesnega počutja. Sprejemem se, kakršen trenutno sem, ne da bi se želel spremeniti. Odločim se, da bom ta čas podaril Bogu.
- Zmolim eno izmed predlaganih molitev.
- Vzamem si čas za dnevno spodbudo.
- Kaj odzvanja v meni? Kaj se me je dotaknilo? Kje se prepoznam? Ob čem začutim odpor?
- Začnem notranji pogovor z Jezusom, z Bogom, z enim izmed Jezusovih prijateljev. Morda z Marijo. Govorim v preprostih besedah. Lahko povem, kaj me spodbuja, kaj me ovira. Govorim od srca do srca.
- V tišini se soočim s tem, kar mi je ugajalo in tudi s tem, kar se mi ne zdi tako privlačno.
- Sklenem z znamenjem križa.
- Na kratko si zapišem, kaj se me je dotaknilo.

IZBIRNE MOLITVE

Moje besede
te ne znajo
izraziti.

Moje misli
te ne morejo
zajeti.

A vendar te moje
neskončno hrepenenje
brez konca išče.

Naj se vse
v meni umiri,
do dna
moje duše,
da te bom srečal.

Antje Sabine Naegeli

Tukaj sem, Bog, pred teboj,
takšen, kakršen sem –
s svojim hrepenenjem,
upanjem,
s svojo radostjo,
jezo, utrujenostjo ...
Pomagaj mi videti, kar mi
želiš pokazati,
slišati, kar mi želiš povedati,
čutiti, da hodiš z menoj
in si pri meni.
Takšen sem zdaj pred
teboj.

neznani avtor

„Ljubeči Bog!
Vedno znova se prejemam
iz Tvoje roke.

Tako je in tako naj bo.
To je moja resnica
in moja radost.

Tvoje oko me nenehno gleda
in jaz živim iz tvojega pogleda,
ti, moj Stvarnik
in moje zveličanje.

Nauči me v tišini
tvoje prisotnosti
razumeti skrivnost, da sem.

In da sem po tebi
in pred teboj in za teboj.“

Romano Guardini

Gospod, odpri mi oči,
razširi moj pogled in moje
zanimanje,
da bom lahko videl,
česar še ne prepoznavam.
Gospod, daj mi velikodušno srce,
ki se prepušča tvoji besedi
in tvoji zvestobi
in si upa storiti to,
česar še ni storilo.
Gospod, vem, da živim le,
če ti dopuščam, da me kličeš,
prevzameš in spreminjaš.
Amen.

po Ignaciju Lojolskem

Predlogi za izmenjavo v paru ali v skupini

1. KORAK

Vzemite si čas, da se pred pogovorom umirite: z nekaj trenutki tišine, morda s ponovnim branjem zapiskov, pesmijo ali molitvijo. Dogovorite se, kdo bo odgovoren za začetek pogovora. Dogovorite se tudi, koliko časa imate na voljo.

2. KORAK

Namen pogovorov je, da svoje misli podelimo z drugimi in da prisluhnemo drug drugemu.

V tem koraku tega, kar drugi pove, ne komentiramo in ne zastavljamo vprašanj.

Zastavim si vprašanje: Kakšne so moje izkušnje z velikimi duhovnimi vajami v vsakdanjem življenju? Razmislim in se odločim, kaj od tega bi rad podelil z drugimi.

Kako je šlo drugim? Poslušam. Pustim, da to, kar sem slišal od drugih, odzvanja v meni: Kaj od povedanega tudi mene bogati? Kaj od povedanega v meni vzbuja vprašanja?

3. KORAK

V tretjem koraku se lahko odzovem na to, kar so povedali drugi. To je tudi priložnost za to, da zastavim dodatna vprašanja: Všeč mi je, kar si rekel NN. NN ali morda prosim še enkrat poveš, kaj si mislil s tem ... Pri tem odlomku iz Svetega pisma se vedno znova sprašujem ...

SPLOŠNO

Pri pogovoru je pomembno, da posamezniki ne govorijo več časa kot drugi. Če se to vendarle zgodi, je treba na to vljudno opozoriti. To je v pomoč vsem. Morda bo skupina našla svoj način za reševanje tega problema.

Prav tako je pomembno, da vsi pazijo, da v pogovorih ne gre za »prav ali narobe«. Osebnih izkušenj ni mogoče ocenjevati. O izkušnjah se ne razpravlja. Če se to vendarle zgodi, obstaja velika nevarnost, da se bodo udeleženci med seboj prizadeli in se zato ponovno zaprli drug pred drugim.

Pri pogovorih o veri ne gre za mnenja, podobe o Cerкви ali znanje, ampak za to, da udeleženci svoje izkušnje in izkušnje drugih med seboj podelijo.

Grafit Madeleine Delbrêl na nekdanjih lesenih vratih njene vrtne hišice

Biografija Madeleine Delbr  l

Madeleine Delbr  l se je rodila leta 1904 v majhnem mestecu Mussidan/Dordogne na jugu Francije. Odrasla je v liberalnem, versko indiferentnem družinskem okolju in se v mladosti izrekala za ateistko.   e zgodaj se je pokazal njen umetni ski in intelektualni talent. Pri šestnajstih letih je študirala filozofijo na pariški Sorbonni in obiskovala tečaje različnih umetni skih smeri. Pisala je pesmi, za katere je prejela pomembno francosko literarno nagrado. Vendar na svoje strastno vprašanje o smislu življenja ni našla odgovora.

Globoka kriza in srečanje z mladimi kristjani so jo privedli do preobrata: »  e sem hotela biti iskrena, nisem smela obravnavati Boga kot da ta zagotovo ne obstaja. Zato sem izbrala tisto, kar se mi je zdelo najbolj v skladu z mojo spremenjeno perspektivo: odločila sem se moliti« (Tvoje oči 35f.).

Molitev jo je privedla do prepričanja, da Bog obstaja – izkušnja, ki jo je Madeleine Delbr  l vse življenje doživljala kot preobrat k življenju.

Po tem prelomnem dogodku razmišlja o vstopu v samostan. Vendar se temu odpove, ker so njeni starši v težkem položaju. Namesto tega se ustali v najbližji pariški župniji, se angažira kot voditeljica skavtinj in se udeležuje svetopisemskega krožka mladih žensk. Iz tega kroga se nekega dne razvije zamisel o življenjski skupnosti laikov v duhu evangelija – brez zaobljub in brez samote, sredi ljudi v pariškem predmestju. Madeleine Delbr  l za sabo pusti ob-

etavno umetniško kariero in začne študirati socialno delo. Skupaj z dvema prijateljicama se leta 1933 odpravi v Ivry, delavsko mesto južno od Pariza, ki je prvo francosko mesto pod komunistično vlado. Več kot trideset let – do svoje smrti oktobra 1964 – Madeleine Delbrêl živi v Ivryju. Tam dela kot socialna delavka – najprej v cerkveni službi, nato v mestni hiši v Ivryju, skupaj z vodilnimi moškimi komunistične stranke. Leta 1946 vse preseneti, ko pusti zaposlitev v korist svoje majhne skupnosti žensk, ki se vedno bolj veča.

To skupino žensk navdihuje in spremlja kot odgovorna oseba, vodi gospodinjstvo in sprejema številne goste, ki pridejo v hišo in večinoma potrebujejo pomoč.

Svoje izkušnje kot kristjanka sredi ateističnega okolja obeležuje v številnih meditacijah, pesmih in priložnostnih spisih, ki krožijo v krogu prijateljev. Leta 1957 izide njena knjiga »Ville marxiste, terre de mission« (nemški naslov »Auftrag des Christen in einer Welt ohne Gott«), v kateri poziva k razumevanju tistih, ki nimajo več stika z vero.

Njena besedila ki jih je napisala že v tridesetih letih, privlačijo vse tiste, ki v Franciji iščejo nove poti evangelizacije, na primer delavske duhovnike.

Z mnogimi izmed njih jo povezuje globoko prijateljstvo, ki se izkaže predvsem v času krize, ko Rim prepove delavske duhovnike. V zadnjih letih svojega življenja jo škofje vedno pogosteje prosijo za poročila o njenih izkušnjah – in celo za sodelovanje pri pripravi na koncil.

Ko Madeleine Delbrêl leta 1964 nenadoma umre, za seboj kljub vsemu ne pusti veliko: svojo knjigo in nekaj besedil; krog prijateljev, ki komajda presega mejo cerkvene manjši-

ne. Toda kljub temu se začne njeno sporočilo širiti. Njena besedila so po njeni smrti izšla v več knjigah in bila prevedena v različne jezike.

Velja za pionirko krščanskega življenja v sekulariziranem svetu – za žensko, ki je s svojim življenjem dokazala, da je tudi danes mogoče živeti iz moči evangelija in sooblikovati svet.

Iz biografije Madeleine Delbrêl

V mladosti je bila Madeleine Delbrêl prepričana ateistka. Vedno bolj je bila gotova, da je Bog mrtev, kot piše v enem od svojih esejev. Zaradi tega je skoraj obupala nad življenjem. Hkrati pa je hotela življenje uživati. Hotela je biti svobodna, hotela je plesati in se zabavati. Vse svoje mladostno obdobje je živel v tem stanju med življenjsko radostjo in obupom.

Potem so srečanja z določenimi ljudmi prinesla preobrat. Predvsem je nanjo vplival Jean Maydiou, prepričan mlad kristjan. Madeleine se je vanj strastno zaljubila in on ji je čustva vračal. Ob njenem 19. rojstnem dnevu je bilo govora celo o zaroki. Toda ko je bil Jean kmalu zatem vpoklican v vojsko, je začutil, da ga pot vodi v samostan, in je Madeleine zapustil brez nadaljnjih pojasnil.

Šok in bolečina zaradi te nenadne ločitve sta v njej sprožila proces iskanja, ki je 29. marca 1924 popolnoma spremenil njeno življenje. Še štirideset let kasneje pravi: »Spominjam se, da sem se ponovno spreobrnila. Bog me je prevzel in me še vedno prevzema« (Prerokinja 140).

Madeleine je vse življenje ostala zelo diskretna pri opisovanju svoje izkušnje z Bogom. Namigovala je nanjo, poskušala najti izraze za to, kar se ji je zgodilo, kar je v bistvu neizrekljivo in ostaja skrito. Eno pa je vedno znova poudarjala: Bog se je v njenem najglobljem bistvu dotaknil z ljubeznijo, s katero jo je od vekomaj iskal in si jo izvolil.

Madeleine Delbrêl pri 19 letih

PONEDELJEK, 17. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi odpre pot do mojega najglobljega bistva. Sem ljubljen otrok.

MADELEINE DELBRÊL

Prosim vas, ne zamudite te milosti, odprite se ji z vsem srcem. In dopustite ji, da postanete to, kar ste bili že od samega začetka, kajti: »Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto« (Jer 31,3) (OC XIII, 135f.).

KOMENTAR

Madeleine Delbrêl je bilo vse življenje pomembno, da sebe in svoje spremljevalke vedno znova opominja, kaj je temelj njihovega življenja. Tako je oktobra 1945, ob 12. obletnici odhoda v Ivry, sama organizirala duhovne vaje za svojo skupino in pri tem uporabila te besede.

VPRAŠANJE

*Kaj v meni odzvanja, ko slišim besede preroka Jeremija:
»Z večno ljubeznijo te ljubim?«*

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

MODROST PRI STVARJENJU

*Gospod me je imel v začetku svojih poti,
pred svojimi pradavnimi deli.
Bila sem zasnovana od vekomaj,
od začetka, preden je bila zemlja.*

*Bila sem spočeta, ko še ni bilo pravodovja,
ko še ni bilo zbiralnikov, polnih vodá.
Preden so bile utrjene gore,
pred hribi sem bila spočeta,
ko še ni naredil zemlje in pokrajin,
ne prvine prahu sveta.
Ko je pripravljajl nebo, sem bila tam,
ko je zarisoval obzorje nad pravodovjem,
ko je zgoraj krepil oblake
in utrjeval zbiralnike pravodovja,
ko je postavljajl morju njegovo mejo,
da vode ne prestopijo njegovega obrežja,
ko je zarisoval temelje zemlje,
sem kot njegov ljubljénček bila ob njem,
se veselila dan za dnem,
se ves čas igrala pred njim.
Igrala sem se na njegovem zemeljskem krogu
in moje veselje je bilo pri človeških otrocih.*

Preg 8,22-31

TOREK, 18. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi odpre pot do mojega najglobljega bistva. Sem ljubljen otrok.

BESEDILO

*Gospod me je imel v začetku svojih poti,
pred svojimi pradavnimi deli.
Bila sem zasnovana od vekomaj,
od začetka, preden je bila zemlja.*

KOMENTAR

Knjiga Pregovorov nas spomni na začetek stvarjenja. Modrost tu govori kot oseba. Pove, da je bila že od začetka pri Bogu.

VPRAŠANJE

Kaj v meni odzvanja, ko si predstavljam, da je Bog najprej ustvaril modrost kot svojo sopotnico?

SREDA, 19. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi odpre pot do mojega najglobljega bistva. Sem ljubljen otrok.

BESEDILO

*Bila sem spočeta, ko še ni bilo pravodovja,
ko še ni bilo zbiralnikov, polnih vodá.
Preden so bile utrjene gore,
pred hribi sem bila spočeta,
ko še ni naredil zemlje in pokrajin,
ne prvine prahu sveta.*

KOMENTAR

Modrost je prisotna od samega začetka. Sodeluje pri vsem. Brez nje ni ničesar.

VPRAŠANJE

Kako je, ko pomislim, da je bila tudi ob mojem spočetju navzoča modrost in to skupaj z Bogom?

ČETRTAK, 20. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi odpre pot do mojega najglobljega bistva. Sem ljubljen otrok.

BESEDILO

*Ko je pripravljajl nebo, sem bila tam,
ko je zarisoval obzorje nad pravodovjem,
ko je zgoraj krepil oblake
in utrjeval zbiralnike pravodovja,
ko je postavljajl morju njegovo mejo,
da vode ne prestopijo njegovega obrežja,
ko je zarisoval temelje zemlje ...*

KOMENTAR

Bog je opisan kot tisti, ki od samega začetka navezuje odnos s svojim ljubljenim otrokom. V tem svetopisemskem besedilu se Bog ne kaže kot nekdo, ki le vlada in ustvarja. Modrost ga lahko kot ljubljeni otrok opazuje in sodeluje pri vsem.

VPRAŠANJE

Bog lahko deluje samo v odnosu z nami, svojimi ljubljenimi otroki. Večni me potrebuje. da z njim sodelujem pri njegovih delih. Kaj v meni sproži ta predstava?

Petek, 21. in sobota 22. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi odpre pot do mojega najglobljega bistva. Sem ljubljen otrok.

BESEDILO

*... sem kot njegov ljubljenček bila ob njem,
se veselila dan za dnem,
se ves čas igrala pred njim.
Igrala sem se na njegovem zemeljskem krogu
in moje veselje je bilo pri človeških otrocih.*

KOMENTAR

Opis modrosti spominja na otroke, ki so zatopljeni v igro ali gradnjo peščenih gradov. Pozabijo na vse okoli sebe in so sami s seboj in s svojimi vrstniki. Srečni so. Mirni so. Tako je z modrostjo, ko je lahko med ljudmi.

VPRAŠANJE

Božja modrost se veseli, ko je lahko z mano. Kako to odzvanja v mojem srcu?

Nedelja, 23. NOVEMBER

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 24. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, da bi po naravi in ljudeh začutil in izkusil njegovo prisotnost.

MADELEINE DELBRÊL

Če sem hotela biti iskrena, Boga nisem mogla več imeti za popolnoma nemogočega, za nekoga, ki zagotovo ne obstaja. Zato sem izbrala tisto, kar se mi je zdelo najbolj ustrezno mojemu spremenjenemu pogledu: odločila sem se, da bom molila. Odtlej sem Boga našla v branju in premišljevanju. S pomočjo molitve sem postala prepričana, da me je Bog našel in da je on živa resnica, ki jo je mogoče ljubiti tako, kot ljubimo človeka. To resnico sem prejela zastonj. Dolgujem jo Bogu, ki mi jo je podaril, in dolgujem jo ljudem. Kajti ravno ljudje so mi pomagali, da sem jo srečala, da sem verjela v njen obstoj in da sem si ustvarila lastno predstavo o tem, kaj je (Tvoje oči, 35f.).

KOMENTAR

Madeleine Delbrêl je bila globoko ganjena, ko je videla, da obstajajo mladi ljudje njene starosti, ki verjamejo v Boga. Predvsem življenjska odločitev njenega prijatelja je v njej – kljub vsej bolečini – sprožila intenziven proces iskanja.

V tem času je nekdo iz študentske skupnosti, ki jo je občasno obiskovala, nekega dne omenil Terezijo iz Avile. Ta je priporočala, naj vsak dan pet minut v tišini posvetimo Bogu. Madeleine je to takoj začela udejanjati. In takrat je spoznala: moje iskanje Boga je odgovor na to, da Bog išče mene.

VPRAŠANJE

*Se spominjam trenutkov, ko sem čutil Božjo prisotnost?
Kaj oziroma kdo jih je vzbudil?*

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

*Zdaj pa tako govori Gospod,
tvoj stvarnik, o Jakob,
tvoj upodabljavec, o Izrael:
Nikar se ne boj, saj sem te odkupil,
poklical sem te po imenu: moj si!
Ko pojdeš čez vodo, bom s teboj,
ko čez reke, te ne poplavijo,
ko pojdeš skoz ogenj, ne zgoriš
in plamen te ne bo ožgal.
Saj sem jaz, Gospod, tvoj Bog,
Sveti Izraelov, tvoj rešitelj.
Kot odkupnino zate dam Egipt,
Etiopijo in Sebo v zamenjavo zate.
Ker si drag v mojih očeh,
spoštovan in te ljubim,
dam ljudi v zameno zate
in ljudstva v zameno za tvoje življenje.
Ne boj se, saj sem jaz s teboj.
Tvoje otroke pripeljem z vzhoda,
zberem te od zahoda.
Severu porečem: »Daj!«
in jugu: »Nikar ne zadržuj!«
Pripelji moje sinove iz daljave,
moje hčere s konca zemlje,
vsakega, ki ima ime po meni,*

*ki sem ga sebi v slavo ustvaril,
upodobil in naredil.*

Iz 43,1-7

TOREK, 25. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, da bi po naravi in ljudeh začutil in izkusil njegovo prisotnost.

BESEDILO

*Zdaj pa tako govori Gospod,
tvoj stvarnik, o Jakob,
tvoj upodabljavec, o Izrael:
Nikar se ne boj, saj sem te odkupil,
poklical sem te po imenu: moj si!*

KOMENTAR

Izaija kot Božji prerok nagovarja poslušalce neposredno. Že od prvih besed z njimi vzpostavlja tesen, zaupanja poln odnos. S tem vabi, da se vsak posameznik čuti osebno nagovorjen in obenem tudi spodbuja, da se odpravimo na pot in se kot Božji sinovi in hčere odločimo hoditi po poti z Bogom.

VPRAŠANJE

*Kako se počutim, ko slišim svoje ime?
Bog pravi: »Moj si«. Kaj ta misel vzbudi v meni?*

SREDA, 26. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, da bi po naravi in ljudeh začutil in izkusil njegovo prisotnost.

BESEDILO

*Ko pojdeš čez vodo, bom s teboj,
ko čez reke, te ne poplavijo,
ko pojdeš skoz ogenj, ne zgoriš
in plamen te ne bo ožgal.
Saj sem jaz, Gospod, tvoj Bog,
Sveti Izraelov, tvoj rešitelj.*

KOMENTAR

Obljube, ki vzbujajo zaupanje, naj spodbujajo k dejanjem. Opisane nevarnosti niso metaforične, ampak povsem konkretne. Bog sicer ne ščiti pred nevarnostjo, vendar kljub temu deluje.

VPRAŠANJE

Kje sem že občutil Božjo pomoč in spremstvo?

ČETRETEK, 27. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, da bi po naravi in ljudeh začutil in izkusil njegovo prisotnost.

BESEDILO

*Ker si drag v mojih očeh,
spoštovan in te ljubim,
dam ljudi v zameno zate
in ljudstva v zameno za tvoje življenje.
Ne boj se, saj sem jaz s teboj.
Tvoje otroke pripeljem z vzhoda,
zberem te od zahoda.*

KOMENTAR

Prerok Izaija pravi izvoljenemu ljudstvu, da je v Božjih očeh dragoceno. Dostojanstvo, ki ga ima vse ustvarjeno pred Bogom, je očitno neodvisno od tega, kaj delam in česa ne. Moje dostojanstvo prihaja od mojega Stvarnika. Iz njegovega nepreklicnega »da« mojemu bivanju. Dragocen sem, ker se je Bog – iz ljubezni – tako odločil.

VPRAŠANJE

*Dragocen sem, ker se je Bog iz ljubezni tako odločil.
Kako se počutim, ko pomislim na to zagotovilo?*

Petek, 28. in sobota 29. NOVEMBER

PROSIM

Boga prosim, da bi po naravi in ljudeh začutil in izkusil njegovo prisotnost.

BESEDILO

*Pripelji moje sinove iz daljave,
moje hčere s konca zemlje,
vsakega, ki ima ime po meni,
ki sem ga sebi v slavo ustvaril,
upodobil in naredil.*

KOMENTAR

Bog se je Mojzesu predstavil kot »Jaz sem, ki sem«. To je njegovo ime. Bog je tisti, ki išče človeka. Človek je ustvarjen v Božjo slavo in čast. Za Boga je vsakdo pomemben in edinstven.

VPRAŠANJE

Ustvarjen sem v Božjo slavo. Kako to doživljam?

NEDELJA, 30. NOVEMBER

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 1. DECEMBER

PROSIM

Prosim za hrepenenje po Bogu.

MADELEINE DELBRÊL

Biti na duhovnih vajah pomeni, da se vsak od nas kot posameznik odzove Božjemu klicu. To pomeni imeti pogum in v veri slišati, kako nas on kliče po imenu. Pomeni imeti pogum slišati, da smo povabljeni, da se potopimo v Božjo skrivnost [...] To je čas upanja, v katerem se vse naše bitje odpre, da bi od Boga prejelo milost in bilo vedno bolj odprto zanj (IA 101).

KOMENTAR

Madeleine Delbrêl je 29. marca 1924 izkusila, da jo Bog nagovarja zelo osebno. Vse svoje življenje je poskušala pri duhovnih vajah, pa tudi v vsakdanjem življenju, prepoznati, kakšen vpliv ima to nanjo.

VPRAŠANJE

Svoje ime napišem in ga glasno izgovorim. Kaj pri tem občutim?

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

PRVI UČENCI

Naslednji dan je Janez spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glej, Božje Jagnje!« Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?« Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure.

Jn 1,35-39

TOREK, 2. DECEMBER

PROSIM

Prosim za hrepenenje po Bogu.

BESEDILO

Naslednji dan je Janez spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glej, Božje Jagnje!«

KOMENTAR

Janez Krstnik Jezusa imenuje s posebnim izrazom. Imenuje ga Božje Jagnje. Janezove učence je ta izraz spomnil na nekaj, kar jim je bilo znano. Označuje namreč sence in objubo, ki Jezusa čakajo na njegovi poti.

VPRAŠANJE

*Kako ime »Jezus« odzvanja v meni?
Kakšne podobe ali misli se mi ob njegovem imenu spontano porajajo?*

SREDA, 3. DECEMBER

PROSIM

Prosim za hrepenenje po Bogu.

BESEDILO

Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?«

KOMENTAR

Janezova oznaka oba učenca vodi do srečanja z Jezusom. Odpravita se na pot. Sledita Jezusu. Njegovo vprašanje »Kaj iščeta?« je kot odprta roka. Jezus se s svojim vprašanjem dotakne tistega, kar v učencih in mnogih drugih zbudi hrepenenje po življenju, živosti in celovitosti. Vprašanje nam pomaga, da se zavemo svojih lastnih načrtov in ciljev.

VPRAŠANJE

*Jezus me sprašuje: »Kaj iščeš?«
S kakšnimi cilji se odpravljam na pot teh velikih duhovnih vaj v vsakdanjem življenju?*

ČETREK, 4. DECEMBER

PROSIM

Prosim za hrepenenje po Bogu.

BESEDILO

Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?«

KOMENTAR

Učenci na Jezusovo vprašanje odgovorijo z nasprotnim vprašanjem. »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?« Hotela sta izvedeti, kje je njegov dom. V globljem pomenu besede pa ga sprašujeta po njegovem duhovnem domu.

VPRAŠANJE

*Jezus tudi mene sprašuje: »Kje stanuješ?«
Kakšen je moj odgovor?*

Petek, 5. in sobota 6. DECEMBER

PROSIM

Prosim za hrepenenje po Bogu.

BESEDILO

Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure.

KOMENTAR

Jezus povabi vse učence, ki se za to zanimajo, naj ga spremljajo in sami izkusijo, kakšen je. Naj sami vidijo, kaj se zgodi, ko so z njim na poti in ostanejo z njim.

VPRAŠANJE

Vsakdo ima pravico do svoje lastne izkušnje z Jezusom. Kako to sprejemam?

NEDELJA, 7. DECEMBER

Pogledam nazaj na pretekli teden.
Kaj me je najbolj nagovorilo?
Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 8. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za notranjo svobodo, da bom vedno bolj poslušal njegov glas.

MADELEINE DELBRÊL

Bog podarja svojo milost, vendar jo podarja le, če si jo sami prostovoljno želimo. Vera in vse, kar se zgodi po veri, je Božji odgovor na svobodno dejanje. To pomeni: vero sprejeti, povsem konkretno sprejeti, nam Bog ponuja kot ljudem, ki na ta dar lahko odgovorimo z »da« ali pa z »ne«. Ponuja jo svobodnim ljudem, ki se lahko odločijo zanj – za Boga – in ki ga lahko postavijo pred vse drugo. Ljudem torej, ki so svobodni, da dajo prednost Bogu (1A 29).

KOMENTAR

Preko svojega spreobrnjenja je Madeleine Delbrêl spoznala, kako pomembno je bilo, da je dopustila svoje hrepenenje po Bogu. To je prepoznala kot dejanje notranje svobode, v katerem je lahko rekla »da« ali »ne«. To svobodo je vedno zelo spoštovala tudi v pogovorih z drugimi ljudmi.

VPRAŠANJE

*Bog čaka, da se obrnem k njemu.
Kaj to vzbudi v meni?*

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

*O vsi, ki ste žejni,
pridite k vodi,
in vi, ki nimate denarja,
pridite, kupite in jejte!
Pridite, kupite brez denarja,
brez plačila vino in mleko!
Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh,
in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti?
Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro,
naj uživa v sočni jedi vaša duša.
Nagnite svoje uho in pridite k meni,
poslušajte in bo živela vaša duša.
Vcepil vam bom večno zavezo,
Davidove dobrote, ki so zanesljive.*

Iz 55,1-3

TOREK, 9. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za notranjo svobodo, da bom vedno bolj poslušal njegov glas.

BESEDILO

*O vsi, ki ste žejni,
pridite k vodi,
in vi, ki nimate denarja,
pridite, kupite in jejte!
Pridite, kupite brez denarja,
brez plačila vino in mleko!*

KOMENTAR

Ta odstavek se začne z Božjim klicem: »Pridite!«. Sledi povabilo vsem, ki so žejni in lačni. Najprej gre za konkretno žejo in lakoto: po vodi, vinu in mleku. Po žitu in kruhu. Nato pa tudi za duhovno lakoto, žejo po nečem več kot je tisto, kar domnevno nahrani in poteši. Vse, kar daje Bog, je brezplačno – preprosto darilo!

VPRAŠANJE

Kaj se v meni vzbudi, ko mi nekdo nekaj preprosto podari?

SREDA, 10. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za notranjo svobodo, da bom vedno bolj poslušal njegov glas.

BESEDILO

*Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh,
in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti?
Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro,
naj uživa v sočni jedi vaša duša.*

KOMENTAR

Prerok opozarja, kako nespametno je porabljati težko prislužen denar za nekaj, kar nas ne zadovolji. Prikleniti svoje srce na nekaj, kar nas ne nahrani in ne nasiti.

VPRAŠANJE

*Kaj je zame v življenju neprecenljivo?
Za kaj sem preprosto hvaležen?*

ČETRTAK, 11. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za notranjo svobodo, da bom vedno bolj poslušal njegov glas.

BESEDILO

*Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro,
naj uživa v sočni jedi vaša duša.*

KOMENTAR

Bog nas po preroku Izaiju poziva, naj poslušamo njegov glas. Kdor to želi, mora svoja ušesa odvrniti od vseh drugih obljub rešitve. Le če človek posluša Božjo besedo in svoje srce usmeri k Njemu, lahko uživa v polnosti Boga.

VPRAŠANJE

Ali me je že kdaj nagovorila kakšna svetopisemska beseda ali izkušnja Boga?

Petek, 12. in sobota, 13. december

PROSIM

Boga prosim za notranjo svobodo, da bom vedno bolj poslušal njegov glas.

BESEDILO

*Nagnite svoje uho in pridite k meni,
poslušajte in bo živela vaša duša.
Vcepil vam bom večno zavezo,
Davidove dobrote, ki so zanesljive.*

KOMENTAR

Tretjič nas Bog po preroku poziva, naj ga poslušamo in bomo z njim. V poslušanju njegove besede je življenje. Bog se želi povezati z ljudmi – v času in v večnosti. To je njegova ponudba.

VPRAŠANJE

*Bog me nagovarja, da bi si pridobil mojo naklonjenost.
Kaj to zbuja v meni?*

Nedelja, 14. DECEMBER

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

Prvo obdobje duhovnih vaj

Iz biografije Madeleine Delbrêl

Po spreobrnjenju je Madeleine Delbrêl v svetopisemskem krožku, ki so ga obiskovale mlade ženske, spoznavala evangelij. Kot je zapisala, jo je evangelij navdušil, predvsem zaradi duhovnika iz njene župnije, Abbéja Lorenza, ki ga je razlagal. Zavedala se je, da evangelij ni samo nekaj, kar človek le prebere, ampak nekaj, kar mora živeti. Da človek po njem pride do srečanja z Jezusom Kristusom, ki vpliva na vsakdanje življenje. Od takrat je evangelij postal temelj njenega življenja. Mnogo let po njeni smrti, so v kovčku našli njena pisma, ki jih je v začetku tridesetih let napisala Abbéju Lorentzu. V njih Jezusu ganljivo izraža globoko bližino.

A prav ta bližina ji je razkrila tudi njene temne strani. Bala se je tega, kar bi jo lahko čakalo, če se bo prepustila Jezusu. Vedno znova se je spraševala, ali so njene izkušnje resnične ali pa si le domišlja. In nazadnje se je boleče zavedla, kaj jo ovira, da bi se resnično prepustila Jezusu.

»Pred očmi sem imela vso svojo nezvestobo, vse tisto uživanje, ki mi je bilo pomembnejše od veselja v Jezusu; [...] egoizem, ponos, ponovne padce« (Biografija, 90). Mnoga besedila, ki jih je napisala v svojem življenju, težko razumemo brez upoštevanja te faze strahov in dvomov, v kateri je bila korak za korakom vodena k temu, da je Jezusu dopustila, da jo ozdravi.

Madeleine Delbrêl kot skavtinja

PONEDELJEK, 15. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje notranje vzgibe in jih uskladil z njegovimi načrti.

MADELEINE DELBRËL

Ne glede na način življenja, smo vsi povabljeni, da sprejmemo evangelij; vsi smo poklicani, da sprejmemo Jezusovo besedo nerazdeljeno in neponarejeno. [...]

Božja beseda ne želi prebivati nikjer drugje kot v našem življenju, ki od jutra do večera teče med bregovi naših domov, ulic, srečanj. Božja beseda ne želi ostati nikjer drugje kot v našem duhu, ki nas skozi naše delo, trpljenje, veselje, ljubezen pripelje do nas samih [...]

Ko je naš dan tako poln, da si ne moremo privoščiti počitka; ko naši otroci, mož, hiša, delo zahtevajo skoraj vso našo pozornost, je potrebno veliko vere in spoštovanja, da se zavemo: njena Božja moč kljub temu vedno najde prostor.

Takrat jo vidimo, kako sveti, ko hodimo po cesti, opravljamo svoje delo, lupimo zelenjavo, čakamo na telefonski klic, pometamo tla; vidimo, kako se zaiskri med besedama bližnjega, med pismi, ki ju je treba napisati, ko se prebujamo in ko tonemo v sen. Beseda je namreč našla svoje mesto: revno in toplo človeško srce, ki ji nudi zatočišče (Tvoje oči 90f.).

KOMENTAR

Madeleine Delbr el vedno znova govori o tem, da Božja beseda želi priti v svet po nas – tako kot je Jezus prišel na svet po Mariji. Kmalu po svoji spreobrnitvi zasluti, da so k temu poklicani vsi krščeni in da se vse to lahko zgodi sredi vsakdanjega življenja.

VPRAŠANJE

Božja beseda ne želi prebivati nikjer drugje kot v mojem življenju, takšnem, kakršno je. Ali sem ji pripravljen »ponuditi zatočišče«?

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

JEZUSOVO ROJSTVO

Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo tak le: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha. Njen mo  Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil. Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.« Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar v prevodu pomeni Bog z nami. Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi.

Mt 1,18-24

TOREK, 16. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje notranje vzgibe in jih uskladi z njegovimi načrti.

BESEDILO

Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takóle: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha. Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil.

KOMENTAR

Kot na začetku stvarjenja se z delovanjem Svetega Duha spet začne nekaj povsem novega. Mlada ženska, Marija iz Nazareta, pričakuje svojega prvega otroka. Jožef, njen zaročenec, ni njegov oče. Po človeški presoji je sum prešuštva na mestu. Zaradi tega se Jožef, ki je »pobožen in pravičen« – ki torej živi po navodilih Postave – znajde v preizkušnji. Bori se sam s seboj in se odloči, da bo Marijo odslovil.

VPRAŠANJE

Jožef se bori sam s seboj. Kaj je moje vodilo pri pomembnih odločitvah?

SREDA, 17. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje notranje vzgibe in jih uskladi z njegovimi načrti.

BESEDILO

Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha.

KOMENTAR

Jožef ostane v stiku s samim seboj in svojimi vrednotami. Kljub vsem nasprotujočim si občutkom, ostane odprt za Božjo voljo, ki mu jo v sanjah razodene angel.

VPRAŠANJE

*Jožefu sanje pokažejo pot.
Kakšno vlogo imajo sanje v mojem življenju?
Ali sem kdaj imel sanje, ki so mi pokazale pot?*

ČETREK, 18. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje notranje vzgibe in jih uskladi z njegovimi načrti.

BESEDILO

Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.» Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar v prevodu pomeni Bog z nami.

KOMENTAR

Jožef v sanjah prejme rešitev svoje preizkušnje. Sedaj v tem, kar prihaja, prepozna nekaj čudovitega, kar mu daje upanje. Ta novost ima ime: Jezus – Emanuel – Bog z nami. Stara obljuba prerokov se uresničuje.

VPRAŠANJE

*Novost je polna obetov.
Kaj čutim, ko se napoveduje nekaj novega? Veselje,
strah, radovednost...?*

Petek, 19. in sobota, 20. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje notranje vzgibe in jih uskladil z njegovimi načrti.

BESEDILO

Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi.

KOMENTAR

Jožef ni ponovno premišljeval o svoji odločitvi. Po sanjah je sprejel novo razlago. Mariji odslej stoji ob strani in jo vzame k sebi. Skrivnostno nosečnost prepozna kot znamenje Božje volje in delo Duha.

VPRAŠANJE

Kako se počutiš, ko intuitivno začutiš, katera odločitev je pravilna?

Čeprav je ta morda celo v nasprotju z vsem, kar si doslej menil, da je prav?

NEDELJA, 21. DECEMBER

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 22. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi pomaga prepoznavati njegove želje in jim brez strahu slediti.

MADELEINE DELBRËL

Poslušnost svete družine kljub vsem nasprotovanjem, vsem pretresom, vsemu nasilju [...] Kaj si je Marija mislila, ko je slišala za otroke, ki jih je Herod umoril zaradi njenega sina? V življenju svete družine ni bilo časa za razprave, za premlevanje, za ustavljanje pri nečem, kar je minilo. Videti so svobodni, mirni in živijo iz dneva v dan [...]. Bog jih osvobodi njihovih vezi in oni to sprejmejo (IA 107).

KOMENTAR

Marija in Jožef, ki sta pravkar postala starša, morata veliko pretrpeti. Življenje otroka, ki bo izpolnil veliko obljubo, je ogroženo. Toda oba, Marija in Jožef, na svoj način zaupata, da je Bog z njimi. To zaupanje ju osvobaja hromečega strahu za otroka in zase. Pomaga jima gledati naprej in iskati možnosti, kako se vse skupaj lahko odvije v pravo smer.

VPRAŠANJE

Bog je z mano prav takrat, ko me je strah.

Kako se počutim ob tej obljubi?

Se spominjam kakšne situacije, v kateri sem izkusil njegovo pomoč?

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

BEG v Egipt

Ko so odšli, se je Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: »Vstani, vzemi dete in njegovo mater in béži v Egipt! Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.« Vstal je, ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt. Tam je bil do Herodove smrti, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Iz Egipta sem poklical svojega sina.

VRNITEV iz Egipta

Ko je Herod umrl, se je v Egiptu Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: »Vstani, vzemi otroka in njegovo mater in pojdi v Izraelovo deželo, kajti pomrli so tisti, ki so otroku stregli po življenju.« Vstal je, vzel otroka in njegovo mater in prišel v Izraelovo deželo. Ko je slišal, da vlada v Judeji Arhelaj namesto svojega očeta Heroda, se je bal iti tja. Bil pa je v sanjah opomnjen in se je umaknil v galilejsko deželo. Ko je prišel tja, se je naselil v mestu, ki se imenuje Nazaret, da se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po prerokih, da bo namreč imenovan Nazarečan.

Mt 2,13-15.19-23

TOREK, 23. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi pomaga prepoznavati njegove želje in jim brez strahu slediti.

BESEDILO

Ko so odšli, se je Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: »Vstani, vzemi dete in njegovo mater in béži v Egipt! Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.«

KOMENTAR

Novorojeno dete je ogroženo, z njim pa tudi njegova posebna življenjska zgodba, ki se je šele začela. Jožef ima zopet pomenljive sanje. Egipt je bil že v davnih časih zatočišče za izvoljeno ljudstvo.

VPRAŠANJE

Jožef se korak za korakom prepušča veri v Boga, ki ga vodi v nekaj novega.

Imam tudi jaz podobno osebno izkušnjo?

SREDA, 24. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi pomaga prepoznavati njegove želje in jim brez strahu slediti.

BESEDILO

Vstal je, ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt. Tam je bil do Herodove smrti, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Iz Egipta sem poklical svojega sina.

KOMENTAR

Jezus odrašča v tujini. Svoje otroštvo preživi tam, kjer je po njegovem rodovniku (Mt 1) že njegov prednik Jožef iskal zatočišče.

VPRAŠANJE

Kaj v meni sproži dejstvo, da je Jezus imel težko otroštvo?

Kako se spominjam svojega odraščanja?

ČETREK, 25. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi pomaga prepoznavati njegove želje in jim brez strahu slediti.

BESEDILO

Ko je Herod umrl, se je v Egiptu Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: »Vstani, vzemi otroka in njegovo mater in pojdi v Izraelovo deželo, kajti pomrli so tisti, ki so otroku stregli po življenju.« Vstal je, vzel otroka in njegovo mater in prišel v Izraelovo deželo.

KOMENTAR

Herod – utelešenje zlobe – je mrtev. Jožef v novih sanjah od Boga prejme spodbudo za vrnitev in ji sledi. Z družino se vrača v zaupanju, da jih na poti spremlja Bog. Ker Jožef Bogu zaupa, se njuna skupna zgodba z Bogom nadaljuje.

VPRAŠANJE

Zaupanje odpira pot, prihodnost.

Kaj mi utrjuje zaupanje, ne glede na to, kje sem trenutno v svojem življenju – na začetku, sredi ali na koncu?

Petek, 26. in sobota, 27. DECEMBER

PROSIM

Boga prosim, naj mi pomaga prepoznavati njegove želje in jim brez strahu slediti.

BESEDILO

Ko je slišal, da vlada v Judeji Arhelaj namesto svojega očeta Heroda, se je bal iti tja. Bil pa je v sanjah opomnjen in se je umaknil v galilejsko deželo. Ko je prišel tja, se je naselil v mestu, ki se imenuje Nazaret, da se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po prerokih, da bo namreč imenovan Nazarečan.

KOMENTAR

Zlo v političnem sistemu vztraja. Očetu sledi sin: Arhelaj ni nič manj tiranski od Heroda. Jožef ponovno zvesto sledi Božjemu naročilu, spremeni svoj načrt in se s svojo družino naseli v Nazaretu. Sledenje Božji volji postavi pred strah pred ljudmi.

VPRAŠANJE

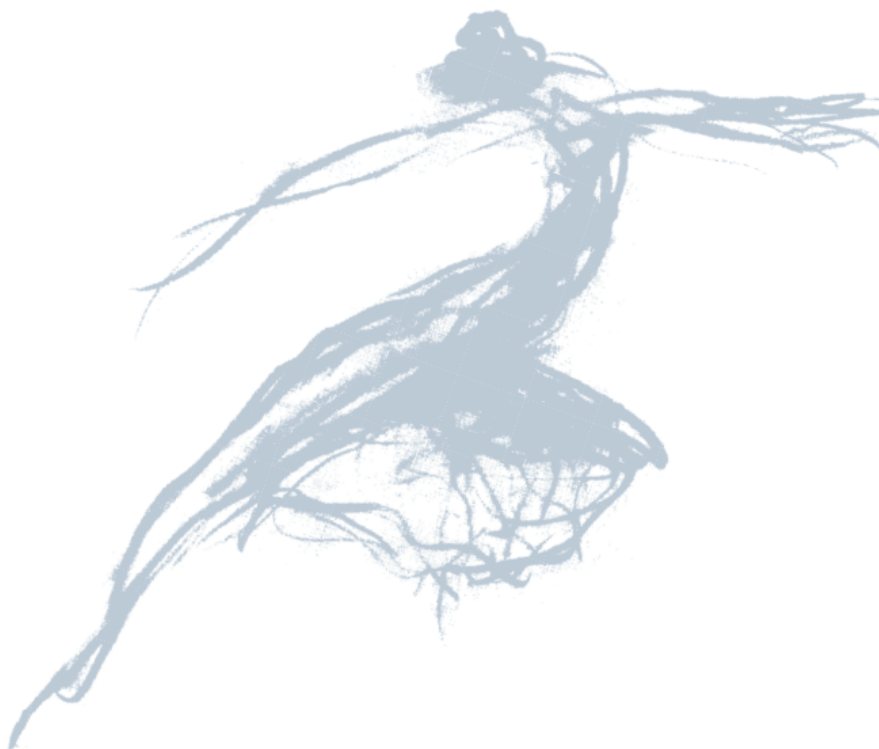
*Kako se počutim, ko sem prisiljen spremeniti svoje načrte in izbrati drugo pot?
Ali lahko počakam in pozorno opazujem, katero pot mi želi pokazati Bog?*

Nedelja, 28. DECEMBER

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 29. DECEMBER

PROSIM

Jezusa prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje temne strani in dopustil, da jih razsvetli njegova svetloba.

MADELEINE DELBRÊL

Božje besede ne nosimo na konec sveta zaprte v kovčku: nosimo jo v sebi, vzamemo jo s seboj na pot. Ne pospravimo je v nek notranji kotiček, v kotiček spomina, kot v predal omare.

Pustimo jo, da se ukorenini v nas samih, v srcu, ki poganja vse naše bitje. Misijonar si lahko le, če si Božjo besedo, evangelij, pripravljen sprejeti z odprtimi rokami (Tvoje oči 182).

KOMENTAR

Za Madeleine Delbrêl v Božji besedi odmeva vsa Božja polnost, ki želi priti v nas in nas spremeniti. Sama je izkusila, da je naš odgovor, da bi se ji odprli, pogosto dolg in boleč proces. Ob tem se je soočala s svojimi temnimi stranmi, strahovi in ovirami. Zato se ji je zdelo še toliko pomembneje, da se notranje osredotoči na Jezusove besede odrešenja.

VPRAŠANJE

Na kaj pomislim, ko preberem: »Božja beseda«?

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

BESEda SE JE učlovečila

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil.

Jn 1,1-18

TOREK, 30. DECEMBER

PROSIM

Jezusa prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje temne strani in dopustil, da jih razsvetli njegova svetloba.

BESEDILO

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.

KOMENTAR

Evangelist Janez ne poda zgodbe o Jezusovem rojstvu. V uvodnem poglavju le namiguje na skrivnost, da je Bog v Jezusu postal človek. Z besedama »beseda« in »luč« opisuje, da je Bog z Jezusom začel nekakšno novo stvarjenje. Jezus v Janezovem evangeliju sebe opiše z besedami: »Jaz sem luč sveta.«

VPRAŠANJE

*Zaupanje odpira pot, prihodnost.
Kaj mi utrjuje zaupanje, ne glede na to, kje sem trenutno v svojem življenju – na začetku, sredi ali na koncu?*

SREDA, 31. DECEMBER

PROSIM

Jezusa prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje temne strani in dopustil, da jih razsvetli njegova svetloba.

BESEDILO

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoľo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetľuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli.

KOMENTAR

Janez pričuje o luči, ki je z Jezusom prišla na svet. Spodbuja k veri v to luč. Janez je kot bakla, ki sveti vnaprej napovedani luči. Vsem brez izjeme bo zasijala prava luč. Tako kot je bil ves svet ustvarjen po božji besedi, naj vse pride tudi do spoznanja prave luči. Toda to se ni zgodilo.

VPRAŠANJE

*Kakšne temne strani, kakšne temne plati prepoznavam v sebi?
Ali jih lahko pokažem Jezusu in jih prepustim njegovi luči?*

ČETRETEK, 1. JANUAR

PROSIM

Jezusa prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje temne strani in dopustil, da jih razsvetli njegova svetloba.

BESEDILO

Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.

KOMENTAR

Biti Božji otrok ni odvisno od biografskega porekla. Odvisno je od tega, ali sprejmemo Božjo ponudbo življenja ali ne. Da se človek odpre za življenje v Kristusu, Besedi, ki je postala človek, je Božji dar in hkrati človekova svobodna odločitev.

VPRAŠANJE

Kaj se v mojem življenju spremeni, če sebe ne dojemam le kot otroka svojih bioloških staršev, ampak kot otroka Boga, kot otroka Luči?

Petek, 2. in sobota 3. januar

PROSIM

Jezusa prosim za pomoč, da bi prepoznal svoje temne strani in dopustil, da jih razsvetli njegova svetloba.

BESEDILO

In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil.

KOMENTAR

»Beseda«, ki je bila od večnosti pri Bogu, je postala »meso«. V določenem trenutku je postala človek – človek iz mesa in krvi: Jezus. V vsem je delil naše človeško življenje. Ljudem je pokazal, kaj so milost, resnica in Božja ljubezen.

VPRAŠANJE

Kako v meni odzvanja misel, da se želi »Beseda« učlovečiti tudi v meni? Kaj bi to lahko pomenilo?

Nedelja, 4. januar

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 5. JANUAR

PROSIM

Jezusa prosim, naj mi pomaga premagati moje nezaupanje vase, da bom svoboden za to, kar mi je zaupal.

MADELEINE DELBRÊL

Spreobrnjenje je intenzivno dogajanje. Že na prvih straneh nas evangeliј poziva k »metanoia« – »Spreobrnite se!« To pomeni: obrnite se proč od dosedanjega, ne glejte več samo nase, obrnite se k meni. To silno spreobrnjenje povzroči krst. To spreobrnjenje je lahko v nas skoraj nezavedno ali pa se ga popolnoma zavedamo, lahko je skoraj neželeno ali pa popolnoma namerno, skoraj neprostovoljno ali pa popolnoma svobodno.

Spreobrnjenje je odločilni trenutek, ki nas odvrāa od tega, kar o svojem življenju vemo, da bi, ko se znajdemo iz oči v oči z Bogom, od njega izvedeli, kaj si on misli o njem in kaj namerava iz njega narediti. V tem trenutku postane za nas najpomembnejši Bog; pomembnejši od vsega drugega, pomembnejši od vsakega življenja, celo in predvsem od našega. Brez tega, da na najvišje, prvo mesto postavimo živega Boga, ki nam narekuje, naj njegovo voljo posredujemo svojemu srcu, da se ta v svobodi odzove z »da« ali »ne«, ni žive vere (Tvoje oči, 39).

KOMENTAR

To besedilo Madeleine Delbr el zveni trdo. Govori o silovitem spreobrnjenju. Toda sama je izkusila, kako se ji je življenje postavilo na glavo, ko jo je pri dvajsetih letih prevzel Bog. Pred tem si je ustvarila določen pogled na svet. Bila je prepričana, da je človek prepuščen nepredvidljivi usodi in da odgovora na velika življenjska vprašanja: »Od kod prihajam? »Kam grem?« »Kdo sem?« preprosto ni. Srečanje z Bogom ji je omogočilo, da je sebe in  love sko življenje videla v povsem novi luči. To spoznanje povezuje s krstom. Krst je zanjo postal vidni znak, da Božja mo  deluje v človekovi notranjosti.

VPRAŠANJE

Ali obstajajo v mojem življenju trenutki, v katerih sem doživel notranje spreobrnjenje?

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

JEZUSOV KRST

Tedaj je prišel Jezus iz Galileje k Jordanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hotel odvrniti od tega in je rekel: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.« Jezus je odgovoril in mu dejal: »P usti zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpolniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pustil. Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.«

Mt 3,13-17

TOREK, 6. januar

PROSIM

Jezusa prosim, naj mi pomaga premagati moje nezaupanje vase, da bom svoboden za to, kar mi je zaupal.

BESEDILO

Tedaj je prišel Jezus iz Galileje k Jordanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hotel odvrniti od tega in je rekel: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.«

KOMENTAR

Jezus se pridruži množici ljudi, ki čaka na Janezov krst. Samega sebe razume kot enega izmed tistih, ki sledijo Janezovemu klicu k spreobrnjenju. Janez pa ima pomisleke in ugovarja, da bi ga krstil.

VPRAŠANJE

Kako se odzovem, če podvomim, da je neka naloga zame pretežka?

Kako name vpliva Janezov odziv?

SREDA, 7. JANUAR

PROSIM

Jezusa prosim, naj mi pomaga premagati moje nezaupanje vase, da bom svoboden za to, kar mi je zaupal.

BESEDILO

Jezus je odgovoril in mu dejal: »Pústi zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpolniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pustil.

KOMENTAR

Glavni junak te posebne zgodbe je Janez. Da bi se lahko stara zgodba o Bogu in ljudeh nadaljevala, mora Janez izpolniti svoje poslanstvo. Janez pristane na to, da bo Jezusa krstil.

VPRAŠANJE

*Ali zmorem Jezusu dopustiti, da mi zaupa, da sodelujem pri njegovem delu?
Kaj to sproži v meni?*

ČETREK, 8. JANUAR

PROSIM

Jezusa prosim, naj mi pomaga premagati moje nezaupanje vase, da bom svoboden za to, kar mi je zaupal.

BESEDILO

Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj.

KOMENTAR

Jezus se Janezu da krstiti. Tako se v polnosti razodene kot človek. Izpolni se, kar je bilo napovedano v Stari zavezi. Nad Jezusom se odprejo nebesa. Nadenj se spusti golob, simbol Svetega Duha. Ta podoba ponazarja, da se Bog želi v svoji skrivnostni raznolikosti človeku približati na nov način.

VPRAŠANJE

Kaj mi pomeni moj krst?

Kaj mi pomeni, da sem krščen?

Petek, 9. in sobota 10. januar

PROSIM

Jezusa prosim, naj mi pomaga premagati moje nezaupanje vase, da bom svoboden za to, kar mi je zaupal.

BESEDILO

In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.«

KOMENTAR

Glas iz nebes Jezusa pred vsemi razglasi za »ljubljenega Sina«. Navzoči spoznajo, da je Jezus poseben človek.

VPRAŠANJE

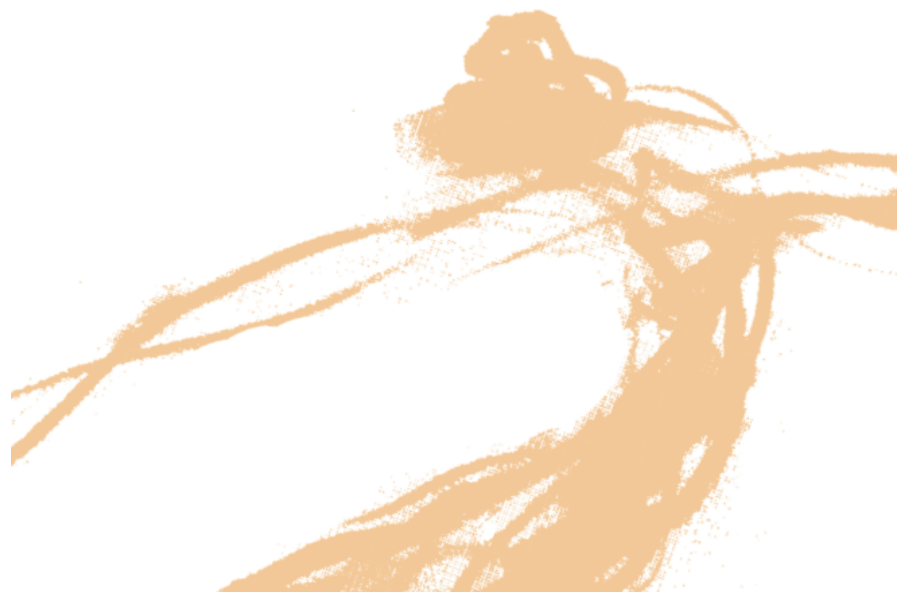
Spomnim se spodbudnih besed, ki so me nekoč okrepile in me opogumile, da sem nadaljeval pot.
Ali tudi jaz v njih slišim Božji glas, ki mi pravi: »Ti si moja ljubljena hči«, »Ti si moj ljubljeni sin«?

Nedelja, 11. januar

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

PONEDELJEK, 12. januar

PROSIM

Jezusa prosim, da bi v njegovi prisotnosti spoznal, kaj me teži in katero breme mi želi odvzeti.

MADELEINE DELBRÊL

*Naša velika bolečina je, da te ljubimo brez veselja,
tebe, za katerega vendar »verjamemo«,
da si naše veselje,
da le s težavo in razpeti sledimo tvoji volji,
ki nas vsak dan spodbuja [...]
Da nam
nad našim koščkom zemlje
med delom,
hitenjem, utrujenostjo
ne uspe razširiti tihega diha večnosti.
(Živel si 101.104)*

KOMENTAR

Madeleine Delbrêl je izkusila, kako zelo lahko delo in različne skrbi obremenjujejo njen vsakdan. Hkrati pa se je zavedala, da je Bog pri vsem tem prisoten. Vedno znova se obračati k njemu in mu izročati to, kar nas obremenjuje, je vsakdanji izziv. Kadar nam to uspe, lahko dejansko občutimo »tiho sapo večnosti«.

VPRAŠANJE

*Kaj me trenutno obremenjuje?
Lahko to izročim Jezusu?*

SVETOPISEMSKO BESEDILO ZA TA TEDEN

Božje Jagnje

Naslednji dan je zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, in je rekel: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta. Ta je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj, kajti bil je prej kakor jaz. In jaz ga nisem poznal, vendar sem zato prišel in krščujem v vodi, da se on razodene Izraelu.« In Janez je izpričal: »Videl sem Duha, ki se je spuščal z neba kakor golob in ostal nad njim. In jaz ga nisem poznal; tisti, ki me je poslal krščevat v vodi, mi je rekel: ›Na kogar boš videl prihajati Duha in ostati nad njim, tisti krščuje v Svetem Duhu.‹ In videl sem in pričujem, da je ta Božji Sin.«

Jn 1,29-34

TOREK, 13. januar

PROSIM

Jezusa prosim, da bi v njegovi prisotnosti spoznal, kaj me teži in katero breme mi želi odvzeti.

BESEDILO

Naslednji dan je zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, in je rekel: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta.«

KOMENTAR

Jezus pride k Janezu. S pozivom »Glejte!« Janez Krstnik javno razglasi Jezusa za Kristusa. Janez pokaže na Jezusa in pravi: »To je tisti, ki svoje življenje popolnoma daruje, da bi ljudi rešil vsega, kar jih ločuje od Boga.«

VPRAŠANJE

Kaj v meni sproži misel, da Jezus prihaja tudi zaradi mene?

Kako ga doživljam?

Kaj si od njega želim?

SREDA, 14. JANUAR

PROSIM

Jezusa prosim, da bi v njegovi prisotnosti spoznal, kaj me teži in katero breme mi želi odvzeti.

BESEDILO

Ta je tisti, o katerem sem rekel: »Za menoj pride mož, ki je pred menoj, kajti bil je prej kakor jaz. In jaz ga nisem poznal, vendar sem zato prišel in krščujem v vodi, da se on razodene Izraelu.«

KOMENTAR

Janez ima samega sebe za tistega, ki pripravlja Jezusu pot. On oznanja, kdo Jezus je. To je njegovo poslanstvo. Janez krščuje z vodo. Ta krst je znak spreobrnjenja in tudi znamenje priprave na novost, ki se začneja z Jezusom. Jezus je tisti, s katerim se nadaljuje posebno pomembna zgodba Boga z ljudmi.

VPRAŠANJE

Janez prepusti mesto Jezusu. Umakne se, brez zavisti.

Kako se počutim, kadar nisem prvi (prva)?

To lahko pred Jezusom, ki me ljubeče gleda, iskreno priznam.

ČETRETEK, 15. JANUAR

PROSIM

Jezusa prosim, da bi v njegovi prisotnosti spoznal, kaj me teži in katero breme mi želi odvzeti.

BESEDILO

In Janez je izpričal: »Videl sem Duha, ki se je spuščal z neba kakor golob in ostal nad njim. In jaz ga nisem poznal; tisti, ki me je poslal krščevat v vodi, mi je rekel: ›Na kogar boš videl prihajati Duha in ostati nad njim, tisti krščuje v Svetem Duhu.«

KOMENTAR

Janez javno prizna, da tudi sam Jezusa ni takoj prepoznal Jezusa kot Božjega Sina. Šele ko se je Sveti Duh spustil nadenj in obstal nad njim v podobi goloba, je spoznal: To mora biti on, tisti, ki krščuje s Svetim Duhom.

VPRAŠANJE

Janez potrebuje znamenje z nebes, da Jezusa resnično spozna.

Kdo ali kaj mi je že pomagal odpreti oči za Božjo resničnost, za Jezusa?

Petek, 16. in sobota, 17. januar

PROSIM

Jezusa prosim, da bi v njegovi prisotnosti spoznal, kaj me teži in katero breme mi želi odvzeti.

BESEDILO

»In videl sem in pričujem, da je ta Božji Sin.«

KOMENTAR

Janez lahko z veliko gotovostjo reče: To je on! Njegova izpoved se glasi: Jezus je Božji sin.

VPRAŠANJE

Kaj lahko v veri, v zaupanju, iskreno izpovem?

Nedelja, 18. januar

Pogledam nazaj na pretekli teden.

Kaj me je najbolj nagovorilo?

Kaj me je spodbudilo?

Velike duhovne vaje v vsakdanjem življenju 2025-2026
Dati prostor Bogu, 1. del

Naslov izvirnika:

Dr. Anette Schleinzer, Mirjam Wey, Hildegard Aepli, *Grosse Exerzitien im Alltag 2025/26, Gott einen Ort sichern* (Bistum St. Gallen, Reformierte Kirchen Bern-Jura-Solothurn, 2025)

Prevod in oblikovanje: Dr. Mojca Bertoncel

Svetopisemsko besedilo po: URL: biblija.net (Sveto pismo za vsakogar, SSP3, Svetopisemska družba Slovenije)

Naslovna fotografija: Unsplash

Fotografije: Association des Amis de Madeleine Delbrêl

Skice plesalke: Pater Eugen Bollin, Engelberg

